

30 година Кола српских сестара у Никшићу

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Методије служио је 5. новембра 2022. године, на празник Светог апостола Јакова и Митровданске задушнице, свету архијерејску Литургију у Саборном храму Светог Василија Острошког.

Саслуживало је више свештеника и свештеномонаха уз молитвено учешће бројног верног народа. Литургију је појањем пратио хор Светог новомученика Станка. Након пришћа верника, служен је парастос, а речју архипастирске беседе сабранима се обратио Преосвећени Епископ г. Методије:

-Данас, на Митровданске задушнице, сјећамо се наших сродника по духу и тијелу упокојених, молимо се за душе њихове. Све што су они могли учинити за своје спасење, могли су учинити за вријеме живота пролазног и привременог овдје, на земљи, а, потом, пошто су прошли кроз врата смрти онда се Црква, народ Божји, сабран у цркви, гдје смо сви једно тијело Христово, моли за спасење оних који су се упокојили. Кад се сјетимо душа наших најмилијих, посјећујемо гробове њихове на овакве дане, на Задушнице,

као што је данас, сјетимо се, увијек, оног првог гроба и првих посјетитеља тог гроба, Мирносица које су ишле на Христо гроб, када су они који су Га слиједили, највећим дијелом, побјегли од страха да им се не би десило оно што се десило Учитељу њиховом. Само ријетки, а то су биле жене мирносице и Његов љубљени ученик, они су до краја остали вјерни и неки од Његових тајних ученика који су, када се десило то страшно зло распећа Христовог, као што је био Јосиф из Ариматеје отишао код Пилата и јавно затражио тијело Христово да му га дају када Га скину са крста да би га како требају сахранили, по обичајима и предањима.

У данашњи дан сјећамо се када су над гробом Христовим дошле мирносице, не по ноћи тајно, него када се разданило, храбро, да помажу тијело Христово. Христос је та дивна, племенита и љубавна бића, која су једна од ријетких које Га се, у тим страшним тренуцима помрачења, нису одрекли и напустили, наградио тиме што су они били први благовјесници и преносиоци најчудесније и најрадосније вијести која се икад, од постања свијета, до данас, пронијела овом земљом, а то је вијест о Христовом чудесном и божанском васкрсењу као потврда онога што је Христос проповједао и благовјестио народу за свог живота и што је обећао нама, рекавши да сви они који Му следују, који вјерују и они ће васкрснути у последњи дан.

Данас, поред сјећања на упокојене наше сроднике по духу и тијелу, сјећамо се и празнујемо као празник и као наше свеукупно весеље тридесетогодишњицу Кола српских сестара у Никшићу. Оне су сљедбенице оних првих сестара, светих жена и мирносица, које су тако храбро корачале и ишле за Христом и тако, хиљадама година, то коло непрекинуто, које ће трајати до краја свијета и вијека, то љубиколо, које ће се преселити на крају и на небо, у коло свих светих као дио једног свеукупног и светог кола. Ово је праобраз тог светог и небеског кола, Коло српских сестара, као подражаватељ тих светих жена и мирносица, сљедбеница Христових, да оне макар једним дијелом, по својим могућностима и снагом, учине бар дио од онога што су чиниле мирносице и свете жене после њих, њихове подражаватељке кроз вијекове до данашњег дана.

Највишим признањем Епархије будимљанско-никшићке, Златном медаљом Светог Ђорђа, одликоване су чланице Кола српских сестара „Косовка дјевојка“ из Никшића за показано човекољубље и добротољубље, а поводом тридесетогодишњице рада и постојања. Владика је архипастирску грамату и медаљу Светог Георгија првог степена уручио гђи Сенки Дурутовић, председници Кола.

-Овим признањем изражавамо захвалност за све што су учиниле наше сестре, жене, мајке, супруге и ћерке за нас и наше животе да бисмо могли, прво, да се родимо, да проходамо, одрастемо, да се васпитамо, школујемо у крилима и наручјима њиховим. Ове тихе, из позадине подвижнице, које никад у овом патријархалном и тврдом друштву нису могле добити, ни дјелић, признања онога што су чиниле за нашу људску и народну заједницу, поготову на овим просторима, али, као ни оним мироносицама у Христово вријеме, то Бог неће оставити без награде. Ово је један мали знак пажње и захвалности према свему што су чињеле сестре овдје, за ових 30 година, када је Христос, у једном тренутку, за овај простор и за овај народ био умро и сахрањен у гробу. Томе „умрлом и сахрањеном“ Христу, који је деценијама лежао на овим просторима су, тихо и тајно, долазиле, храбро исповједале Њега, наше свете жене и сестре, међу њима и сестре из Кола српских сестара из овог краја. Честитам им на овом дивном јубилеју, поручио је владика Методије.

spc.rs